HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 46r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

mignemus exhibuit Explicit lib' vn' Incipit vm'

Paulus apostolus
paulus formam
constituendi epi
scopi ingens et plane
nouum celeste ho
minem preceptis
suis condens hunc
uelut summam
consummatam in
eo uirtutum esse do
cuit dicens Oportuerit episcopum
fidelem. ut potens sit exhortari ad doctrinam
sanam et contradicentes reuincere Sunt enim multi
et non subditi. uaniloqui et seductores Sum
enim que propria discipline ac moribus sunt ad sa
cerdotij meritum. uelut esse significant si etiam hec
que ad docendi ac tuendi fidei scientiam necessa
ria sunt inter reliqua non deerunt Aliud non
statim bonum atque uelut sacerdotis esse a' tunno
scient' agere aut tantum modo scient' podiare
aut innocens sibi tantum profuerit nisi doctus
sit et doctus sine doctrine sit auctoritate ut innocens
sit Non enim apliq' sino pbitatis honestatis q' preceptis hominem tantum seculo conformat
ad uitam neq' rursus p doctrine scientiam scribam sy
nagoge instruat ad legem. sed perfectum ecclie principem
perfectis maximam utilitatem bonis instruit. ut et
iam eius ornet docendo et doctrina uiuendo
Denique ipsum illum ad quem eiusmodi sermo eiusmodi
ipsum modi de secreto consummande religionis
instruere In omnibus tripum bonorum plenus factus
exemplum. dicitur cum uenerationem ubi sanum
ut reprehensibile. ut adusarius reuereatur nichil
habens unde a' malis de nobis dicere Non igno
mus doctor hic gentium. et ex constantia loquentem
atque hisitantes ise xpi. ecclie electo ingenio morbidi
eloquij quassatum esse contingit. et adusii sa
nitatem uerborum fidelium. deseruiunt doctrine pes
tifere corruptione. que impie intelligentie
sue uiro usque ad ipsum sedem animie demergens
profundo serpere malo Et his enim atque quorum
mo ut mutuo serpit. latenter sepe subripiens con
tagio similitudine persuasione mentem inficiens Ob
quod sani sermonis in eo uoluit esse doctrina
fidei conscientia. et exportationum scientia. ad
uersii impias et mendaces et uesanas contra
dictiones obtinentes Multa enim sit q' simulantes
fide non subditi sicut fidei sibi quasi fides ipsi pro ipsi
tuit q' accipiunt sensu humane natiuitatis inflati
dum que uolunt sapiunt. et nolunt sapere quem
sit. cum sapientiae hec uerum sit. ea intendum
sapere que nolis Sequitur uero hanc uolun
tatis sapientiam sermo studiose. qua necesse est
quod stulte sapiat stulte et podiare Iam uero stul
ti podiatio quantum malum audientium. cum seduc
tor in sententia stultitie sub opinione sapie
Et idcirco apliis hunc delis ordinem tenuit di
cens Sunt enim multi et non subditi. namlaq'
et seductores Considerandum utique est impie
tatis insolentia. et insolentie uaniloquio. et na
niloquio seducentis. et contendicendum per
doctrine sanitatem. p fidei ueritatem. p uiuere sin
ceritatem. ut sinceritas uerita' sit. et uerita'
sanitatis Ac inde quod ea nunc omnino
tunc huius sententie apliis fuit causa. qui
homines mente pusi et professione fallaces
et specie mances et sermone uiperei. contradice
di nobis necessitatem imponunt. dum lenis
doctrinas et morbidis intelligentias et
corruptis uoluntates simplicium audien
tum. p spem religionis insinuant. ad apud
eos pretermissa apliis podictionis sincerite
agentes. Pater pre sit ne filius filius sit. ne de
deus sit. ne fides fides sit Quorum uesanus me
dantis renitentes. usque eo iam sermone re
sponsionis mee extendum ut cum deum et deum
et uerum deum unum deo demonstrassemus ex
lege. cum demde perfectum ac uerum unigenitum na
tiuitatem ex euangelius atque apliis doctus
ostenderem Postremo ut nec deum de filium
et indifferentis a patre natiue coeq podicta
tionis mee rursus doceremus. tum ut nec sin
gulare deum fides celeste nec duos deos pfi
teret. cum nec natiuitatis dei solitarium deum
sineret nec natiuitatis perfectum diuisum natiu
tatis nomina in duos duobus ad mutteret Du
plex autem nobis in refellendis eorum uaniloquij
cuiusque ut primum que sunt sanam et perfectam
et sana doceamus Neque sermo nunc p deflectus ipsi
dum atque infinitus oberrans et ex deuius atque er
raticus cuiuslibet emergens uiuentem queunt
potius q' ostendit Tunc demde. ut q' abalis
manum atque fallantum sententiarum argumentis
ad spem uerbi blandientis apparent ea que con
scientie omnium ridicula esse et inepta paudum